

Vergaderjaar 1988–1989

20 369

Regels met betrekking tot voorzieningen voor telecommunicatie (wet op de telecommunicatievoorzieningen)

Nr. 36

BRIEF VAN DE MINISTER VAN VERKEER EN WATERSTAAT

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

's-Gravenhage, 6 oktober 1988

In aansluiting op de mondelinge behandeling op 18 en 19 mei 1988 van het wetsvoorstel «Wet op de telecommunicatievoorzieningen» doe ik u bijgaand mijn standpunt toekomen betreffende de tijdens de mondelinge behandeling aangenomen moties.

a. Motie van het lid De Beer (20 369, 25) betreffende de opname in de algemene richtlijnen van de opdracht aan de houder van de concessie tot vermijding van structurele kruissubsidie en

b. Motie van het lid De Beer (20 369, 26) betreffende aanvulling van de algemene richtlijnen met een verbod aan de houder van de concessie tot misbruik van voorkennis.

In antwoord op beide moties kan het volgende worden opgemerkt.

Zoals ik reeds in de nota naar aanleiding van het eindverslag (blz. 9 e.v.) en tijdens de mondelinge behandeling uiteen heb gezet biedt het in Nederland geldende recht op zichzelf voldoende mogelijkheden om tegen de in de moties genoemde gedragingen in rechte op te treden.

Desalniettemin ben ik bereid deze moties uit te voeren daar zij een expliciete invulling geven aan de algemeen geldende normen inzake oneerlijke concurrentie. De algemene richtlijnen zullen overeenkomstig de tekst van de moties worden aangepast.

c. Motie van de leden De Beer en Eversdijk (20 369, 27) betreffende wijziging van de algemene richtlijnen in die zin dat als maatstaf voor de plaatsing en instandhouding van een openbare spreekgelegenheid niet 5000, maar 3000 inwoners per woonkern wordt gehanteerd.

In de nota naar aanleiding van het eindverslag (blz. 22) zijn uitvoerig de – niet geringe – financiële consequenties van deze motie en de argumenten waarom aan de uitvoering van deze motie geen behoefte bestaat, uiteengezet.

Ik moge kortheidshalve hiernaar verwijzen. Zoals ik reeds tijdens de mondelinge behandeling heb opgemerkt is, omdat bijna iedereen in Nederland telefoon heeft, niet zozeer het getalcriterium maar meer de vraag of het publiek ter plekke behoefte aan een telefooncel heeft (bijvoorbeeld op een recreatiepunt) maatgevend. PTT voert, zoals ook uit de nota naar aanleiding van het eindverslag blijkt, op dit punt een actief beleid. Het geheel overziende, zie ik dan ook geen aanleiding de motie uit te voeren.

d. Motie van het lid De Beer (20 369, 28) betreffende de aanvulling van de algemene richtlijnen met de opdracht aan de houder van de concessie om de telefoonabonnee de mogelijkheid te bieden van een gespecificeerde telefoonrekening tegen vergoeding van de meerkosten.

In antwoord hierop kan ik mededelen dat ik bereid ben deze motie uit te voeren onder voorbehoud van technische realiseerbaarheid. Medio 1989 zal door de PTT in het district Rotterdam met een proef worden gestart, waarbij gesprekkosten gespecificeerd kunnen worden. Circa 7000 abonnees in de Rotterdamse Waalhaven en in Barendrecht kunnen dan op verzoek en tegen betaling een specificatie ontvangen van de gevoerde gesprekken. De proef zal één jaar duren waarna eventueel zal worden overgegaan tot landelijke invoering.

e. Motie van de leden De Beer en Eversdijk (20 369, 20 371, 32) betreffende de jaarlijkse overlegging door de regering aan de Tweede Kamer van de benodigde gegevens voor de verificatie door de Tweede Kamer of de tariefsverhogingen bij de BV Post en de BV Telecommunicatie voldoen aan de algemene richtlijnen.

Zoals ik op 19 mei tijdens de mondelinge behandeling over de wetsvoorstellen met betrekking tot de verzelfstandiging van de PTT aan de Tweede Kamer heb medegedeeld (Handelingen Tweede Kamer, blz. 4119) zal ik onder voorbehoud van vertrouwelijkheid de verificatieverklaring van de externe accountant waaruit blijkt dat de tariefwijzigingen in overeenstemming zijn met het tariefbeheerssysteem als opgenomen in §5.2 onder c t/m e van de algemene richtlijnen (Post en Telecommunicatie) aan de Tweede Kamer overleggen.

De Minister van Verkeer en Waterstaat,
N. Smit-Kroes